

Domsöndagen

Psalmer: 315, Ps92, 324:1-4, 324:5-9, 356, 490

Texter: Dan 7:9-14, Upp 20:11-21:5, Joh 5:22-30

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Uppenbarelseboken 20:11-21:5

11 Och jag såg en stor vit tron och honom som satt på den. För hans ansikte flydde jord och himmel, och det fanns ingen plats för dem. 12 Och jag såg de döda, stora och små, stå inför tronen. Och böcker öppnades, och ännu en bok öppnades, livets bok. Och de döda dömdes efter sina gärningar, efter det som stod skrivet i böckerna. 13 Och havet gav igen de döda som fanns i det, och döden och helvetet gav igen de döda som fanns i dem, och var och en dömdes efter sina gärningar. 14 Och döden och helvetet kastades i eldsjön. Detta, det vill säga eldsjön, är den andra döden. 15 Och om någon inte fanns skriven i livets bok kastades han i eldsjön.

1 Och jag såg en ny himmel och en ny jord. Den första himlen och den första jorden var borta, och havet fanns inte mer. 2 Och jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner från himlen, från Gud, redo som en brud som är smyckad för sin man. 3 Och jag hörde en stark röst från tronen: "Se! Nu står Guds boning bland människorna. Han ska bo hos dem, och de ska vara hans folk, och Gud själv ska vara hos dem. 4 Och han ska torka alla tårar från deras ögon. Döden ska inte finnas mer, och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga, för det som förr var är borta."

5 Och han som satt på tronen sade: "Se, jag gör allting nytt." Och han sade: "Skriv, för dessa ord är trovärdiga och sanna."

Herre, helga oss i sanningen, ditt ord är sanning. Amen.

Domsöndagens texter innehåller förutsägelser om vad som ska ske på den yttersta dagen. I Bibeln finns hundratals förutsägelser om stort och smått, om enskilda personer och hela riken, förutsägelser om stora under, förutsägelser som gått i uppfyllelse inom några dagar och förutsägelser som sträckt sig över århundraden och årtusenden. Alla förutsägelser har gått i uppfyllelse på ett underbart sätt. Profetiorna och deras uppfyllelse bekräftar att Gud har kontroll över allt i himlen och på jorden och att han är sann och trovärdig. Vår generation kan se mer av uppfyllelsen än någon tidigare generation. Därför kan vi vara helt vissa om att också det ska ske som Gud förutsagt i de få profetior som ännu inte gått i uppfyllelse. Det gäller förutsägelsena om Kristi återkomst, den yttersta dagen, domen, och de nya himlarna och den nya jorden som Gud ska skapa.

Alla profetior i NT om den yttersta dagen grundar sig på Jesu undervisning om den yttersta tiden i Matteus 24-25 och parallellstället i Lukas 21. Jesus förklarar här också de eskatologiska profetierna i GT. Vi ska inte tänka eller föreställa oss något om den yttersta tiden, Kristi återkomst och domen än vad Jesus säger med klara och tydliga ord i dessa kapitel. I sista delen av Matt 25 läser vi: *När Människosonen kommer i sin härlighet och alla änglar med honom, då ska han sätta sig på sin härlighets tron. Och alla folk ska samlas inför honom, och han ska skilja dem från varandra, som en herde skiljer fåren från getterna.* I dagens evangelium hör vi Jesus tala om sig själv på samma sätt: *Inte heller dömer Fadern någon, utan hela domen har han överlämnat åt Sonen, för att alla ska ära Sonen liksom de ärar Fadern.* När vi hört dessa ord har vi inga svårigheter att identifiera den person som Johannes såg i sin syn: *... jag såg en stor vit tron och honom som satt på den. För hans ansikte flydde jord och himmel, och det fanns ingen plats för dem.* Vi förstår att han såg Människosonen, Jesus Kristus, som nu satt sig på sin härlighets tron för att hålla dom.

På ön Patmos fick aposteln Johannes se vad som måste ske i sju syner. I sex av dessa syner fick han se den yttersta dagens dom. Den andra synen visar vad som skedde när Lammet bröt de sju sigillerna som förseglade boken i Guds hand: *"Och jag såg när Lammet bröt det sjätte sigillet. Då blev det en stor jordbävning. Solen blev svart som en sorgdräkt, och hela månen blev som blod. Himlens stjärnor föll ner på jorden, som när ett fikonträd faller sina omogna frukter, när det skakas. Och himlen försvann som när en bokrulle rullas ihop, och alla berg och öar flyttades från sin plats. Kungarna på jorden, stormännen och härförarna, de rika och de mäktiga, alla slavar och fria, gömde sig i hålor och bland bergsklyftor, och de sade till bergen och klipporna: "Fall över oss och göm oss för hans ansikte som sitter på tronen och för Lammets vrede. Ty deras vredes stora dag har kommit, och vem kan då bestå?"* (Upp 6:12-17) Också i den syn som vi betraktar idag ur Uppenbarelseboken 20 flyr, inte bara alla människor, utan också själva himlarna och jorden för Människosonens ansikte. Så överväldigande ska hans makt och härlighet vara när han kommer tillbaka.

Vi som tagit emot Jesus som vår Frälsare behöver inte vara rädda när den dagen kommer. Jesus säger i sin utförliga undervisning om de yttersta tingen i Lukas evangelium: *när det här börjar hända, så räta på er och lyft era huvuden, för er befrielse närmar sig.* Och hebreerbrevets författare skriver: *Jesus Kristus är densamme i går och i dag och i evighet.* Vi har lärt känna honom som vår gode Herde som gett sitt liv för att frälsa oss. Vi känner honom som ska döma världen bättre än någon annan, hans undervisning och allt han gjort för oss.

Detta ska vi tänka på när vår tro hånas och när Bibeln förlöjligas. Visst kan vi i sådana stunder känna oss pressade och längta efter en trygg och fridfull plats.

Men vi behöver inte vara rädda. Och de som kämpar mot den kristna tron är de som borde känna fruktan, men de har inte förstånd till det. Jesus säger på ett ställe: *Till er, mina vänner, säger jag: Var inte rädda för dem som dödar kroppen och sedan inte kan göra mer. 5 Jag ska visa er vem ni ska frukta: Frukta honom som har makt att döda och sedan kasta i Gehenna. Ja, jag säger er: Honom ska ni frukta. 6 Säljs inte fem sparvar för två kopparmynt? Och inte en enda av dem är glömd inför Gud. 7 Ja, till och med alla hårstrån på ert huvud är räknade. Var inte rädda! Ni är mer värda än många sparvar. Alla troende är dyrbara i Guds ögon. Därför behöver vi inte vara rädda, varken för det nuvarande eller det kommande.*

Aposteln Johannes såg i sin syn de döda, både stora och små, stå inför tronen. De dödas uppståndelse ska ske före domen precis så som Jesus säger i Joh 5:28-29: *Förvåna er inte över detta, ty den stund kommer, då alla som är i gravarna ska höra hans röst och gå ut ur dem. De som har gjort gott ska uppstå till liv, och de som har gjort ont ska uppstå till dom.* Alla människor ska på den yttersta dagen ställas inför Människosonen som sin domare. Ingen människa är så stor och mäktig att han kommer undan och ingen människa så liten och obetydlig att han blir bortglömd. Och ingen ska kunna säga ”nej, jag vill inte”. Och ingen ska kunna gömma sig så lönnligt att Gud inte hittar honom.

”Och böcker öppnades”... i sin enkelhet är dessa ord fruktansvärda. Vad som är skrivet i böckerna framgår när Johannes skriver: *”de döda blev dömda efter sina gärningar, efter vad som stod skrivet i böckerna”*. I dessa böcker står uppskrivet alla människors alla gärningar. Ingen människa kan göra något så dolt och hemligt att Gud inte ser det. Ingen människa ska heller inbilla sig att Gud ska glömma bort vad han har gjort. I alla tider har ogudaktiga och otroende människor hoppats på att Gud inte ska se vad de gör och inte komma ihåg det. Psaltaren 10:11 skildrar vad den ogudaktige säger i sitt hjärta: *”Gud kommer inte ihåg det, han har gömt sitt ansikte, han ser det aldrig.”* Men det blir ingenting av det hoppet, för Gud både ser och kommer ihåg.

Också vi som tror på Kristus ska dömas efter våra gärningar. Också våra gärningar ska bli nämnda på domens dag. Men vi lär oss av Matt 25 att när Människosonen räknar upp de troendes gärningar så nämner han bara de goda gärningar som den helige Ande helgat dem till. Hur kan det komma sig?

Redan före Jesu födelse uppenbarade Gud vad han kommit för att göra. Ängeln sa till Josef: *du ska ge honom namnet Jesus, för han ska frälsa sitt folk från deras synder.* Och när tiden var inne för Jesus att träda fram offentligt och göra allt som var förutsagt om Messias introducerade Johannes döparen honom med orden: *”Se Guds Lamm som tar bort världens synd!”* Har han tagit bort världens synd kan vi vara vissa om att han också tagit bort våra. Evangeliet gör oss vissa

om förlåtelsen. Vi tar emot förlåtelsen genom tron på evangeliets budskap. Och Bibeln lär oss hur Gud förlåter: I Jesaja 43:25 säger Herren: *dina synder kommer jag inte mer ihåg*. Synderna ska alltså inte nämnas ens på domens dag.

Men de som inte tror blir kvar under domen. Det värsta som kan hända en människa är att Gud låter dem få precis som de vill. De som inte vill tro evangeliets löfte om förlåtelse för Kristi skull får som de vill, de får stå där utan förlåtelse. Även om de ansträngt sig för att vara lite bättre än andra, betalat skatten, gett tionde eller betalt allmoseskatten, fastat, iakttagit bönetimmarna och högtiderna, gjort vallfärder, tvättat händerna, haft långt skägg eller sjal på huvudet, aldrig ätit fläskkött och aldrig kokat mjölk och kött i samma kastrull, så kommer det inte att hjälpa dem ett dugg för i Skriften heter det: *Genom laggärningar blir ingen människa rättfärdig*. (Gal 2:16)

Johannes såg ännu en bok öppnas - *livets bok*. Den är av annat slag. I *livets bok* fanns inga gärningar uppskrivna – bara namn. Den skrevs av Gud före det att himlarna och jorden skapades, och före det att någon gjort varken gott eller ont. Gud har för länge sedan uppenbarat att en sådan bok existerar. Mose kände till den och David, Daniel och Malaki talar också om den. Aposteln Paulus nämner den också. I Uppenbarelseboken nämns *livets bok* på sju ställen. På ett ställe i Paulus och på två ställen i Uppenbarelseboken sägs det uttryckligt att namnen finns skrivna i *livets bok från världens grundläggning*.

Alla som känner sin Bibel förstår varför det måste vara på detta sätt att två olika slags böcker ska användas vid domen. Dels böcker där människornas gärningar finns uppskrivna, dels *livets bok* som inte nämner några gärningar utan bara innehåller namn. Bibeln lär tydligt att de som blir fördömda blir det på grund av sin otro och sina synder. De som blir kastade i eldsjön är själva orsak till fördömseln på grund av sin otro och sina synder. Men de som blir frälsta blir inte frälsta på grund av sina goda gärningar. Nej, orsaken till vår frälsning är att Gud av nåd före världens grundläggning utvalt oss i Kristus och skrivit våra namn i *livets bok*. Därför har han kallat oss genom evangelium och fött oss på nytt genom *livets ord*. Det är inte en slump att vi fått lära känna Jesus. Vi blir också bevarade genom Guds kraft. Frälsningen är helt och hållet ett verk av Gud från början till slut. Gud försäkrar oss gång på gång i Uppenbarelseboken att det fulla antalet av dem som har sina namn skrivna i *livets bok* en dag ska stå inför hans tron och han ska torka alla tårar från deras ögon - ingen enda ska fattas. Vi som kommit till tro på Jesus Kristus som vår Frälsare kan vara helt vissa om att ingenting kan skilja oss från Guds kärlek i Kristus, *varken död eller liv, varken änglar eller furstar, varken något som nu är eller något som ska komma, varken makter, höjd eller djup eller något annat skapat* - så som Gud lovat i Romarbrevet.

Det är svårt att säga om Johannes ger oss ögonblicksbilder eller beskriver symboler när han skriver om de syner han fick se. Det kan nog vara både det ena och det andra. Sedan Johannes beskrivit hur döden och helvetet kastades i eldsjön och ändras bilden helt. Han såg en ny himmel och en ny jord och den heliga staden, det nya Jerusalem komma ner från himlen. Petrus lär oss i sitt brev att Gud ska skapa nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor, så den delen kan vara en ren ögonblicksbild av vad som ska komma. Men den heliga staden, det nya Jerusalem, som kommer ner från himlen är en symbol. I profeternas skrifter är Jerusalem eller Sion en symbol för hela Guds folk, alla troende, och deras gemenskap med Gud. Staden symboliserar samma sak i Uppenbarelseboken. Den eviga gemenskapen mellan Gud och alla troende skildras så här: *"Se! Nu står Guds boning bland människorna. Han ska bo hos dem, och de ska vara hans folk, och Gud själv ska vara hos dem. 4 Och han ska torka alla tårar från deras ögon. Döden ska inte finnas mer, och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga, för det som förr var är borta."*
Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, vi tackar dig för trons dyrbara gåva. Vi tackar dig för att du av nåd skänkt oss livet och ska fortsätta att välsigna oss med alla den himmelska världens andliga välsignelser i kommande tider. Du som är vår domare och Frälsare: kom snart i din härlighet. Amen.